

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Τάκης Θεοδωρόπουλος

Ηττήθηκε ο λαϊκισμός;

Ηττήθηκε ο λαϊκισμός στις γαλλικές εκλογές; Ναι, όμως οι φεινές εκλογές ανέδειξαν τις δυνάμεις του σε μια σοβαρή σταθερά της γαλλικής πολιτικής σκηνής. Αν όντως οι ευρωπαϊκές δημοκρατίες θέλουν να τον αντιμετωπίσουν, οφείλουν κατ' αρχάς να τον πάρουν στα σοβαρά. Μέχρι στιγμή τον αντιμετώπισαν με αφ' υψηλού περιφρόνηση, σαν τον ψυχισμό κοινωνικών στρωμάτων που αδυνατούν να κατανοήσουν τον σύγχρονο κόσμο. Γιατί οι ίδιοι θεωρούν την ευημερία προνόμιο των «άλλων»; Γιατί δεν εμπιστεύονται την παιδεία που τους προσφέρεται αφού ξέρουν ότι δεν εξασφαλίζει την κοινωνική κινητικότητα; Γιατί αντιμετωπίζουν με δυσπιστία τους δημοκρατικούς θεσμούς; Γιατί πιστεύουν ότι αυτοί είναι φτιαγμένοι για να υπηρετούν τις ελίτ και αναζητούν ισχυρή ταυτότητα για να καλύψουν την υπαρξιακή τους ανασφάλεια. Η Λεπέν και ο Ζεμούρ τούς προσφέρουν τη γαλλική ταυτότητα. Ο Μελανσόν, ένα σύμπλεγμα από ταυτότητες που ξεκινά από την ισλαμοφιλία, τους woke και φτάνει έως την παραδοσιακή ταξική οργή της Αριστεράς κατά παντός υπευθύνου. Ο επιτυχημένος λαϊκισμός δεν απευθύνεται απλώς στον «λαό». Τον κατασκευάζει. Τον φτιάχνει και τον φέρνει αντιμέτωπο με μια άλλη ταυτότητα που είναι οι λεγόμενες ελίτ. Και ο «λαός» και οι «ελίτ» είναι ρευστές πραγματικότητες. Δουλειά των πολιτικών είναι να φτιάξουν το δοχείο που θα τους δώσει σχήμα.

Στα καθ' ημάς, ο δεξιός λαϊκισμός περιθωριοποιήθηκε, αν και ένα μεγάλο τμήμα του

Στα καθ' ημάς, ο δεξιός λαϊκισμός περιθωριοποιήθηκε, αν και ένα μεγάλο τμήμα του απορροφήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

απορροφήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία. Προς το παρόν τουλάχιστον. Ο αριστερός λαϊκισμός, που υπήρξε κυρίαρχος στην προηγούμενη δεκαετία, ηττήθηκε από τον ίδιο του τον εαυτό. Όταν κυβέρνησε, ακύρωσε ο ίδιος τα επιχειρήματά του, τη δυσπιστία απέναντι στο Κοινοβούλιο, τη δυσπιστία απέναντι στην Ευρώπη. Το μόνο που του μένει για να επιβιώσει είναι να στρέψει το βλέμμα του στο παρελθόν, στη διχοτομία Αριστεράς και Δεξιάς. Ο αριστερός λαϊκισμός είναι αναχρονιστικός και γι' αυτό δεν έχει δυναμική.

Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουμε ξεμπερδέ-

ψει με τον «λαϊκισμό» – δεξιό ή αριστερό. Ο κίνδυνος υπάρχει όσο αναπαράγεται η δυσπιστία απέναντι στα συστατικά της δημοκρατίας, απέναντι σε μια Ευρώπη που έχει χάσει την πολιτισμική της ταυτότητα. Δεν φτάνει να καταδικάζεις τον λαϊκισμό. Έργο της πολιτικής Ευρώπης είναι να βρει τους τρόπους που θα αποκαταστήσουν την εμπιστοσύνη στις δημοκρατίες της. Όσα λογικά επιχειρήματα κι αν αντιπαρατάξεις απέναντι στη Λεπέν ή στον Τσίπρα, θα είναι άκυρα αν δεν συνοδεύονται από το αίσημα της κοινωνικής συμμετοχής που οι ίδιοι παλεύουν να διαρρήξουν.

DOCUMENTO Γεώργιος Τρανταλίδης

Τατόι: Ευθύνες για τα διαφυγόντα δισεκατομμύρια

Το 1967, η τέως βασιλική οικογένεια εγκατέλειψε το Τατόι και το 1973 με ΝΔ το κτήμα απαλλοτριώθηκε. Το Τατόι αφέθηκε να ρημάξει.

Το 1974, το 69.2% του ελληνικού λαού ψήφισε υπέρ της κατάργησης της μοναρχίας. Το 1945, το Τατόι παραδόθηκε στις φλόγες μετά από εμπρησμό. Το 1974 κάπκαν 13.500 στρέμματα και το 1977, 4.000 στρ. Το 1992, με εγκληματική απόφαση επιτρέπη να απομακρυνθεί μέρος της «οικοσκευής» με αποτέλεσμα να φύγουν για πάντα από την Ελλάδα θησαυροί από το ανάκτορο. Το 2000, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επιδίκασε αποζημίωση στην τ. βασιλική οικογένεια, 13.7 εκατ. ευρώ – έναντι 161 εκατ. ευρώ που εκείνη διεκδικούσε-. Σε όλες τις πολιτισμένες πρωτεύουσες οι εισπράξεις από τα παλάτια ανέρχονται σε δις. π.χ στη Βιέννη το Χόφμπουργκ, ένα από τα δύο μεγάλα παλάτια που είναι αφιερωμένα στη Σίσι, είναι κομμάτι της τουριστικής βιομη-

Στα ανακαινισμένα παλάτια γίνονται δεξιώσεις, γάμοι, βαπτίσεις, κλπ. με αστρονομικά έσοδα. Ας αναλογιστούμε πόσα δις χάσαμε τα 48 αυτά χρόνια.

χανίας της πόλης.

Στα ανακαινισμένα παλάτια γίνονται δεξιώσεις, γάμοι, βαπτίσεις, κλπ. με αστρονομικά έσοδα. Ας αναλογιστούμε πόσα δις χάσαμε τα 48 αυτά χρόνια. Δυστυχώς, η κα Μενδώνη μετά το παγκόσμιο ρεζιλίκι στην «Πύλη των Λεόντων», δεν έβαλε μυαλό και ζήσαμε πάλι εικόνες βιβλικής καταστροφής και απόγνωσης στο Τατόι τον περασμένο Αύγουστο.

Από τότε θα μπορούσε να είχε ζητήσει 20 στρατιώτες να ελέγχουν τις εισόδους στο παρακείμενο δάσος, οι οποίοι κατέγραφαν αριθμό Ι.Χ και ταυτότητα οδηγού. Την πρόταση αυτήν την κάνω κάθε χρόνο – επί είκοσι χρόνια – αλλά σε ώτα μη ακουόντων. Έτσι θα είχε αποφευχθεί η βιβλική καταστροφή του ιστορικού τοπίου-μνημείου.

Το κτήμα Τατοίου βρέθηκε για 4η φορά στο έλεος της φωτιάς. Οι εγκαταστάσεις των πρώην Βασιλικών Ανακτόρων που ρήμαξαν εδώ και δεκαετίες από την αφασία των

Υπουργών Πολιτισμού, επλήγησαν από τις φλόγες που έφτασαν στον περίβολο του βασιλικού κοιμητηρίου. Η τραγωδία είναι ότι κάπκαν χιλιάδες στρέμματα δάσους εντός του ιστορικού πυρήνα του κτήματος.

Η παραλυσία των Υπουργών οδηγεί πάντα σε τραγωδίες. Εάν οι εκάστοτε Υπουργοί ΥΠΠΟ είχαν στοιχειώδη ελληνική ευαισθησία και δεν βρίσκονταν σε βαθύ ανατολίτικο λήθαργο θα έπρεπε συνεχώς να σκέφτονται τον τεράστιο κίνδυνο για το Τατόι στην περίπτωση πυρκαγιάς.

Είναι αυτονόητο ότι εδώ και δεκαετίες θα έπρεπε να είχαν επανδρώσει τη συγκεκριμένη περιοχή με μόνιμη παραμονή αμφιβίων αεροσκαφών κλπ.

Προφανώς θα έπρεπε οι Υπουργοί Πολιτισμού (Σαμαράς, Μπαλτάς, Κονιόρδου, Μενδώνη, κλπ) να πληρώσουν οι ίδιοι τα διαφυγόντα δις. από τη μη αξιοποίηση του Τατοίου ως μουσείου. Αναμένω με ενδιαφέρον το σχόλιο της κας Μενδώνης.